

ปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด
19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์¹

**Individual Factors and Incentives Affect the Participation in Preventing the Spread of
Covid-19 of People in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province**

ดอนเช่า ไรอัน²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 2. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 394 คน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่, การคำนวณค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test , One-way-ANOWA ,ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนปัจจัยแรงจูงใจ มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ร้อยละ 19.70 และ ระดับการมีส่วนร่วมของการมีส่วนร่วมในรูปแบบการได้รับผลประโยชน์ และ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับการมีส่วนร่วมของ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการติดตามประเมินผล และ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวิปริญญาโท หลักสูตรทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

This research aims to 1. To study individual factors and Incentives affect the participation in preventing the spread of Covid-19 of people in in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province 2. To study the level of participation in preventing the spread of Covid-19 of people in in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province . The sample group was 394 people living in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province. The researcher used the statistics to analyze the data, those were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way-ANOVA, Pearson's Correlation, and Multiple Linear Regression.

The results of the data analysis showed that different individual factors in gender, occupation, income affected people's participation in covid-19 prevention in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province. Different age, education, marital status has no effect. The incentive factor It had an effect on participation in the prevention of Covid-19 among people in Sadiang Subdistrict Mueang District Phetchabun Province by 19.70 % and the level of participation in the form of receiving benefits and operations at a high level. The level of participation in the form of evaluation and decision-making In the moderate level.

ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันทั่วโลกได้มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นชนิดที่มีการค้นพบล่าสุดมีชื่อว่า SARS-CoV-2 เริ่มมีการระบาดในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน ในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2563 มีการแพร่จากคนสู่คนทำให้ผู้ที่ได้รับเชื่อมีอาการ ไอ แห้ง หายใจขัด ปวดศีรษะ เจ็บคอ หรือแม้กระทั่งทำให้ผู้ป่วยมีอาการปอดอักเสบรุนแรงจนถึงแก่ชีวิตได้ ต่อมาองค์การอนามัยโลกประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ การระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทย เริ่มต้นในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 แต่จำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากในกลางเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 เป็น

ต้นมา การตอบสนองของรัฐบาลต่อการระบาดเริ่มจากการคัดกรองโควิดในผู้ที่มีประวัติเดินทางจากต่างประเทศ มีการสอบสวนโรคกรณีที่เกิดกลุ่มการระบาด เน้นการเฝ้าระวังตนเอง โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครต่างๆ เป็นกลไกที่สำคัญในการดำเนินงานสาธารณสุขในพื้นที่ ซึ่งนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น หนึ่งในตัวแปรสำคัญในการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส (COVID-19) ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา คือ บทบาทของภาคประชาชน (non-state actors) ตั้งแต่การให้ความร่วมมือ (cooperation) กับมาตรการของภาครัฐ ไปจนถึงการเข้ามามีส่วนร่วม (participation) ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในช่วงเวลาสำคัญต่างๆ เช่น ร่วมจัดหาอุปกรณ์การแพทย์ที่ขาดแคลนให้กับโรงพยาบาล ระดมอาหาร อุปกรณ์ป้องกัน รักษาระยะห่าง (social distancing) ในช่วงปิดเมือง เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน และ ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชน

คำถามการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับใดบ้าง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจใดบ้างที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

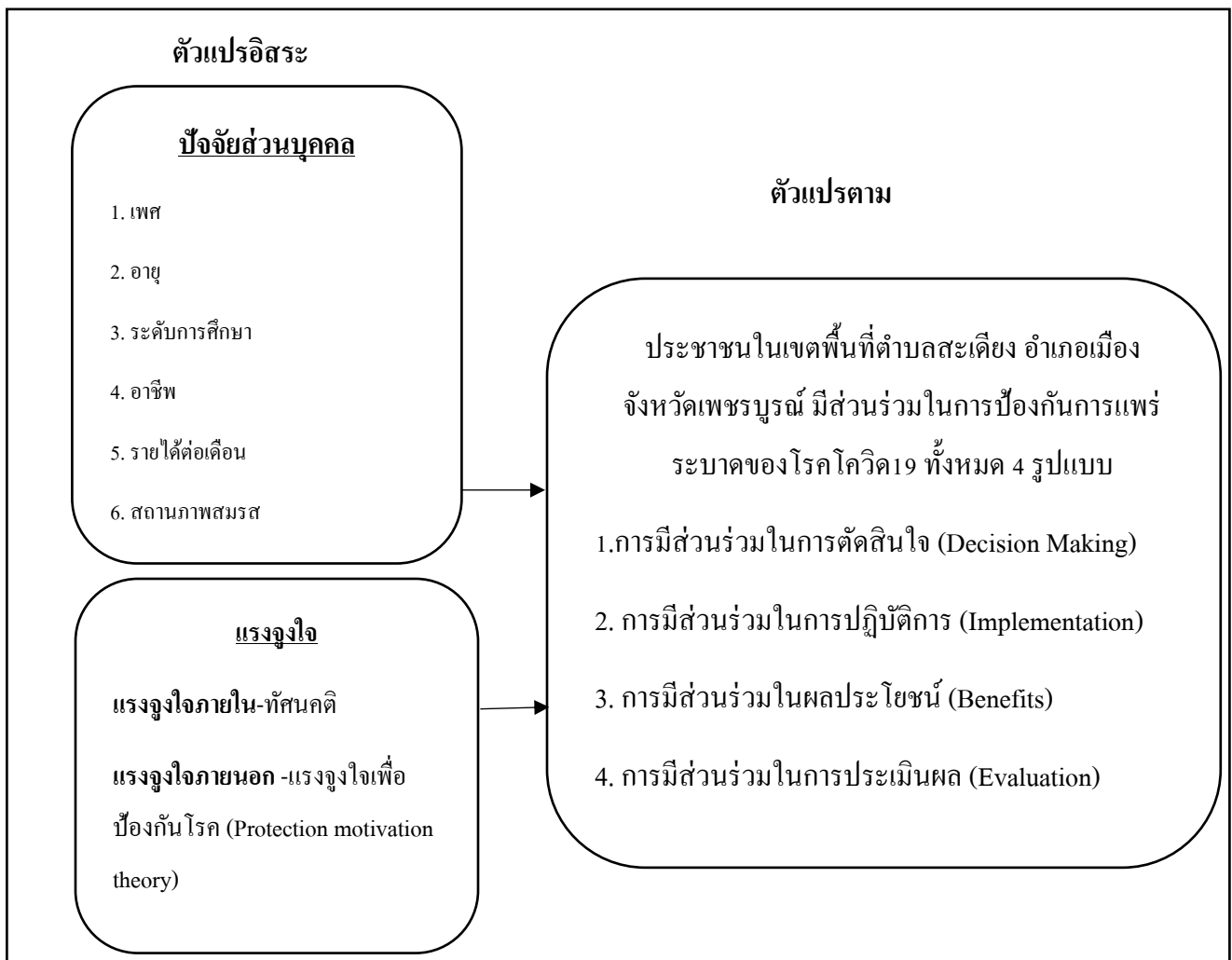
1. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารทางวิชาการ ตลอดจนถึงงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
3. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ
4. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
6. ข้อมูลเกี่ยวกับโรคโควิด19
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยและมีที่อยู่ในทะเบียนบ้านในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 25,158 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโรยามานะ จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 394 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 6 ด้าน

- 1.1. เพศ
- 1.2. อายุ
- 1.3. ระดับการศึกษา
- 1.4. อาชีพ
- 1.5. รายได้ต่อเดือน
- 1.6. สถานภาพสมรส

2. แรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน

- 2.1 แรงจูงใจภายใน ด้านทัศนคติ
- 2.2 แรงจูงใจภายนอก ด้านแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค (Protection motivation theory)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) จำนวน 1 ปัจจัย ได้แก่

การมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 แบ่งเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

- 1.มีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ
- 2.การมีส่วนร่วมในรูปแบบการดำเนินงาน
- 3.การมีส่วนร่วมในรูปแบบการรับผลประโยชน์
- 4.การมีส่วนร่วมในรูปแบบการประเมินผล

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด จากนั้นนำกรอบแนวคิดที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยตรวจสอบจาก

- 1.ความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

เป็นการหาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา แนวคิด สำนวนภาษา และการใช้ข้อความที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้วิจัยได้ทำการปรึกษา และสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับคำถามแต่ละข้อ หลังจากนั้น จึงทำการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เหมาะสม ก่อนนำไปทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง

2.ความน่าเชื่อถือได้ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Pilot test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน ก่อนการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้ผลดังนี้

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
0.834	26

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจาก 2 แหล่งดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือทางวิชาการวิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 ตัวอย่าง ซึ่งมีระยะเวลารวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 เดือน ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2564

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) วิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคลด้วยสถิติค่า ร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก และการมีส่วนร่วม 4 รูปแบบ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วม 4 รูปแบบ ใช้ค่าสถิติ t-test ในการเปรียบเทียบ จำแนกตามเพศ ใช้ค่าสถิติ One-Way-ANOVA ในการเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ทักษะคิด และแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ แรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค กับการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการประเมินผล ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยพิจารณาจาก ปัจจัยตัวแปรอิสระและน้ำหนักของแต่ละตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยใช้สมการพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์ความถี่ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 394 คน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นักเรียน/ศึกษาต่อ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000-20,000 บาท จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1

2. สรุปผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยข้อมูลแรงจูงใจภายใน ด้านทักษะคิด พบว่า อยู่ในระดับมาก จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยข้อมูลแรงจูงใจภายนอกด้านแรงจูงใจในการป้องกันโรค พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนระดับค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของการมีส่วนร่วมในรูปแบบการได้รับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติการ อยู่

ในระดับมาก ส่วนระดับการมีส่วนร่วมของ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการติดตามประเมินผล และ การมีส่วนร่วมในรูปแบบการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านทัศนคติ แรงจูงใจในการป้องกันโรค และการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชน พบว่าแรงจูงใจด้านทัศนคติ แรงจูงใจในการป้องกันโรค มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.01

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า เพศ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ แรงจูงใจด้านทัศนคติ รองลงมาคือ แรงจูงใจในการป้องกันโรค จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคโควิด 19 ของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการประเมินผลในระดับปานกลาง อาจมีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบในการกำหนดนโยบาย ที่อาจไม่ได้มีโอกาสนำประชาชนมีส่วนร่วมมากนักเนื่องจาก ต้องการความรวดเร็วในการออกนโยบายให้ทันต่อสถานการณ์ของโรคระบาด จึงเสนอแนะว่าควรมีช่องทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าเดิมเพราะนโยบายต่างๆเกี่ยวกับการป้องกันหรือควบคุมโรค ส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก เช่น การห้ามเดินทางข้ามจังหวัด ห้ามนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหาร การสั่งปิดกิจการบางประเภทเพื่อลดการแออัดของผู้คน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป สามารถนำหัวข้อเกี่ยวกับโรคโควิด 19 ไปศึกษาในประเด็นอื่นๆต่อเช่น การปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันโรคในช่วงการเกิดโรคระบาดโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรต่างๆทั้ง ภาครัฐและเอกชน

บรรณานุกรม

- Rogers, R. W. (1983). Cognitive and physiological processes in fear appeals and attitude change: A revised theory of protection motivation. In J. T. Cacioppo & R. E. Petty (Eds.), *Social psychophysiology: A sourcebook* (pp. 153-176). New York: Guilford
- Zhong, B. L., Luo, W., Li, H. M., Zhang, Q. Q., Liu, X. G., Li, W. T., & Li, Y. (2020). Knowledge, attitudes, and practices towards COVID-19 among Chinese residents during the rapid rise period of the COVID-19 outbreak: A quick online cross-sectional survey. *International Journal of Biological Sciences*
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และราชการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563) โควิด-19 คืออะไร?. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มีนาคม, 2564, จาก มหาวิทยาลัยมหิดล: <https://www.gj.mahidol.ac.th/main/covid19/covid19is/>
- ลำควน ชันช้อน .(2558). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี. วิทยาสตร ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วรรณ ชิตชัญญ (2557) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล(พ.ศ. 2557– 2559) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจดีย์หักอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ,มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ศิริพันธ์ ถาวรทิวงษ์. (2543). ประชากรศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุชาดา นนทะภา และ รุ่งระวี นาวิเจริญ (2560) .ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการป้องกันโรคกับพฤติกรรมการป้องกันมะเร็งเต้านมของครูในโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมบัติ นามบุรี .(2562). ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารวิจัยวิชาการ, ปีที่2 (ฉบับที่1), หน้า 183